

CASSETTE FOR TIMESCAPES PRESENTS

WHY WE FIGHT?

a film by **ALAIN PLATEL & MIRJAM DEVRIENDT**

editor DIETER DIEPENDAELE sound JEAN-FRANÇOIS LEVILLAIN composer STEVEN PRENGELS sound engineer LUCAS COLLE, JEROEN DEJONGHE director of photography MIRJAM DEVRIENDT additional photography MIRA DE BOOSE, BERLINDE DE BRUYCKERE, PIERRE-PHILIPPE HOFMANN colorist THOMAS BOUFFIOUX artwork CÉCILE VAN CAILLIE image poster CHRIS VAN DER BURGH producer EMMY OOST coproducers CHRISTIAN BEETZ executive producer TUAN LAM a coproduction by CASSETTE FOR TIMESCAPES, GEBRÜDER BEETZ FILMPRODUKTION, ONOMATOPEE FILMS in coproduction with ZDF in association with ARTE, VRT CANVAS, RTBF TÉLÉVISION BELGE - UNITÉ DOCUMENTAIRE supported by FLANDERS AUDIOVISUAL FUND (VAF), CENTRE DU CINÉMA ET DE L'AUDIOVISUEL DE LA FÉDÉRATION WALLONIE-BRUXELLES, CREATIVE EUROPE MEDIA OF THE EUROPEAN UNION, THE PASCAL DECROOS FUND, CITY OF GHENT, CULTURE GHENT, THE TAX SHELTER OF THE BELGIAN FEDERAL GOVERNMENT VIA FLANDERS TAX SHELTER, THE CORONA EMERGENCY FUND OF THE FLANDERS GOVERNMENT
www.whywefightdocumentary.com

**VANAF 16 APRIL
IN DE BELGISCHE ZALEN
& DIRECT BIJ JE THUIS VIA**

Omkaderde vertoningen gepland met Alain Platel en Mirjam Devriendt

<https://www.whywefightdocumentary.com/screenings>

BESCHIKBAAR VOOR INTERVIEWS

regisseurs / Alain Platel & Mirjam Devriendt
personages, dansers / Bérengère Bodin, TK Russell & Samir M'Kirech

Te boeken via Cassette for timescapes
Emmy Oost, emmy@timescapes.be, +32 478 211 811

SYNOPSIS

Als we zonder woorden raken, neemt het lichaam het over.

Tot zover zijn de dansers Bérengère Bodin, Samir M'Kirech and TK Russell het eens als je hen vraagt: waarom vechten wij? Vanuit hun persoonlijke ervaringen gaan ze op zoek naar het waarom van geweld rondom zich in de wereld, maar ook het geweld in zichzelf. Hoe ga je om met angst, frustratie en teleurstelling in de wereld van vandaag, waar velen zich ongehoord en onbegrepen voelen? Is dat eigenlijk wel mogelijk zonder geweld? Of is dat privilege weggelegd voor een kunstenaar, voor hij/zij die creëert, met dans, muziek, beelden of woorden? Met hun film *Why We Fight?* brengen Alain Platel en Mirjam Devriendt een ode aan de kunsten, maar evenzeer een ode aan de mensheid, die steeds balanceert op de grens tussen spectaculaire schoonheid en onnoemelijke wreedheid.

TRAILER

<https://vimeo.com/612431844>

SOCIAL MEDIA

Facebook @whywefightdocumentary
Instagram @Cassettefortimescapes

WEBSITE

www.whywefightdocumentary.com

FACTS

festivalpremière oktober 2021, Film Fest Gent
cinema release België 16 april 2022
tv uitzendingen herfst 2022, VRT, RTBF, ZDF/arte

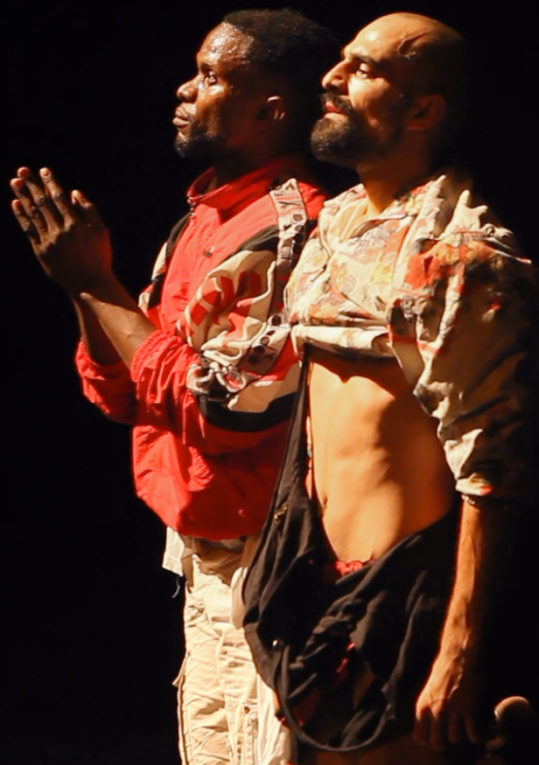
auteurs-regisseurs Alain Platel & Mirjam Devriendt
geïnspireerd door de dansvoorstelling Nicht Schlafen van Alain Platel
monteur Dieter Diependaele
director of photography Mirjam Devriendt
geluid Jean-François Levillain
componist Steven Prengels, gebaseerd op de muziek van Gustav Mahler

producenten Emmy Oost
coproductenten Christian Beetz, Tuan Lam
productiehuizen Cassette for timescapes, Gebrueder Beetz Filmproduktion, Onomatopée Films
in coproductie met ZDF in association with ARTE, VRT Canvas, RTBF Télévision belge – Unité Documentaire

partners Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF), Centre du Cinéma et de l'Audiovisuel de la Fédération Wallonie-Bruxelles, Creative Europe MEDIA of the European Union, Fonds Pascal Decroos, Stad Gent, Cultuur Gent, Tax Shelter van de Belgische federale overheid via Flanders Film Funding, het Vlaams noodfonds corona van de Vlaamse regering

genre creatieve documentaire
lengte 98'
vertoningsformaat DCP, ProRes HQ

taal Nederlands, Frans, Engels
ondertitels Nederlands, Frans
aspect ratio 1.85:1

PERSONAGES

“Is het een existentiële woede die we in onszelf dragen? Ik denk het. Ik vind het gek, het idee dat je een leven moet leiden waarvoor je niet gekozen hebt, dat je dat leven moet doorkruisen.”

Béréngère Bodin ♦ danseres

“Ik doe mezelf geweld aan om vooruit te raken. Ik doe mezelf geweld aan om vooruit te raken om persoonlijk te vervullen wat we 'jihad' noemen.”

Samir M'Kirech ♦ danser

“Het doel is niet om de wereld te veranderen, want dat kunnen we niet. Mijn doel is eerder om genoeg woede te hebben, genoeg passie, en misschien een klein beetje geweld, om te beginnen jezelf te veranderen.”

Samir M'Kirech ♦ danser

“Het ergste wat ik gezien heb, is iemand die werd neergeschoten en ter plekke stierf. Het zijn beelden die je niet wilt dat je kinderen zien.”

TK Russell ♦ danser, muzikant, performer

“Mensen kijken vaak naar mij alsof ik het hongerige Afrikaantje ben.

Soms wil ik gewoon luid roepen: Luister, ik ben in een rijke familie geboren, ik heb geld, OK?”

TK Russell ♦ danser, muzikant, performer

**“Iemand kan slachtoffer zijn in de ene situatie, en dader in de andere.
Maar we vinden dit vaak moeilijk te begrijpen, omdat we graag geloven
in een soort van puur kwaad.”**

Tinneke Beeckman ♦ filosofe

**“Ook vrouwen kunnen heel gewelddadig zijn.
Ik denk dat geweld van vrouwen vaak onderschat wordt.”**

Tinneke Beeckman ♦ philosopher

“Oorlog is niet iets buiten ons, het zit binnen in ons.”

Teodor Currentzis ♦ dirigent

**“Ik vind zo’n prachtig paardenlijk dat zo gigantisch is,
een veel juistere metafoor voor de dood dan het menselijk lichaam.”**

Berlinde De Bruyckere ♦ kunstenares

**“Mijn vrees is dat, zoals op andere momenten in de geschiedenis, als globalisatie stopt, dit
opnieuw zal leiden tot een groot conflict, zelfs op globaal niveau.”**

Koert Debeuf ♦ auteur ‘Tribalization: Why war is coming’

“We mogen niet opgeven. Dat is een luxe die we niet hebben.”

Philipp Blom ♦ auteur, historicus, filosoof

Bérengère Bodin werd in 1980 geboren aan de rand van de oceaan in Frankrijk. Als kind droomt Bérengère van een betere wereld voor iedereen, als tiener wil ze straathoekwerker worden. Pas op vijftienjarige leeftijd ontdekt ze de dans. Sinds 2010 maakt ze deel uit van les ballets C de la B en danste ze in 'Primero' (Lisi Estaras, 2010), 'C(H)OEURS' (Alain Platel, 2012), 'tauberbach' (Alain Platel, 2014) en meest recent in 'Nicht schlafen' (Alain Platel, 2016). Daarin is ze de enige vrouw tussen acht mannen en tegelijk één van hen, van deze boy's club. Bérengère is net mama geworden van een eerste kindje.

Samir M'Kirech is geboren in 1985 in Frankrijk, het land waarnaar zijn ouders vanuit Marokko zijn gemigreerd. Twaalf jaar lang is hij een gepassioneerde voetballer, gevolgd door twee jaar breakdance. Op negentienjarige leeftijd ziet hij 'La Grande Fugue' in choreografie van Anne Teresa de Keersmaecker en hij beslist danser te worden. In 2015 stapt hij binnen bij les ballets C de la B en is bijzonder tevreden deel uit te maken van 'Nicht schlafen'. Hij is de danser met de meest uitgesproken mening. Zijn persoonlijk verhaal - opgegroeid als zoon van een moslim migrant in Frankrijk - levert scherpe uitspraken en emotionele antwoorden in het kader van de vele maatschappelijke debatten omtrent religie - migratie - (politiek) geweld die op dit ogenblik worden gevoerd.

De 26 jarige **TK Russell**, geboren in Congo, is niet alleen een goede danser, hij is ook een muzikaal talent. Alain leerde hem en Boule Mpagna kennen via het project 'Coup Fatal' dat hij samen met componist Fabrizio Cassol maakte in 2014. Russell woont vandaag in bij een gezin uit Gent. Hij werkt aan zijn muziek en treedt regelmatig op. In de film linkt hij geweld aan racisme.

REGISSEURS

Alain Platel

Alain Platel is vandaag één van de meest gerenommeerde choreografen van België. Hij is oorspronkelijk opgeleid als orthopedagoog en is een autodidact regisseur. In 1984 richtte hij mee het dansgezelschap 'Les ballets C de la B' op. Een selectie van zijn stukken zijn: *C(H)OEURS* (2012, op vraag van Gerard Mortier), *Gardenia* (2010, samen met Frank Van Laecke), *Out Of Context – for Pina* (2010), *Nicht Schlafen* (2016) en *Requiem pour L* (2018).

In Frankrijk werd Platel in 2001 geprezen als 'Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres de la République Française' en in 2015 als 'Commandeur de l'Ordre des Arts et des Lettres'. In het Verenigd Koninkrijk ontving Platel de 'Time Out Live Award' in 2001. In België kreeg Platel in 2015 de Vlaamse Cultuurprijs voor Algemene Culturele Verdienste en in 2016 ontvangt hij een eredoctoraat aan de Universiteit van Gent en de Gouden Penning van de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten.

Platel betrad de arena van de dansfilm samen met de Britse regisseuse Sophie Fiennes met films als 'Because I Sing' in 2001, 'Ramallah! Ramallah! Ramallah!' in 2005 en 'VSPRS Show and Tell' in 2007. In 2006, regisseerde hij de docu 'de balletten en ci en la' (110 min), in coproductie met Arte France.

Mirjam Devriendt

In samenwerking met de gelauwerde kunstenares Berlinde De Bruyckere, creëerde fotografe en visueel kunstenaar Mirjam Devriendt tal van video installaties voor opera en expo's, o.a. voor De Munt (*Penthesilea* – in regie van Pierre Audi - 2015), Holland Festival (*Mariavespers* - in regie van Pierre Audi - 2017), Het Vlot - Oostende (*Penthesilea*, 2015-2017 - curator Jan Fabre), Muziektheater Transparant en B'Rock Orchestra (*And You Must Suffer*, 2015). In 2017, presenteert Devriendt een reeks van foto's en video installaties in het Dr. Guislain Museum in Gent als deel van het project 'De Alzheimer Code'.

INTERVIEW REGISSEURS

Waar kwam het idee om deze film te maken vandaan?

Why We Fight? is geïnspireerd op een scène uit de dansvoorstelling Nicht Schlafen die ik in 2016 maakte met het gezelschap les ballets C de la B. De voorstelling stelt onder meer de vraag waarom er zoveel zinloos en willekeurig geweld is. Dit leidde tot discussies met de dansers die best confronterend, maar ook zuiverend en soms verontrustend waren. Het leek mij een uitdaging om die vraag opnieuw te stellen aan een aantal mensen en om deze vraag verder te openen naar een publiek via een documentaire.

Hoe is de co-creatie tussen jullie ontstaan?

Mirjam werkt al jaren samen met de beeldend kunstenares Berlinde De Bruyckere. De Bruyckere maakte een paardensculptuur voor de dansvoorstelling Nicht Schlafen, die Mirjam dan weer fotografeerde. En zo kruisten onze paden. In 2016 is Mirjam begonnen met het filmen van de dansvoorstelling in een heel specifieke stijl. Haar beelden tonen de rauwe emoties van de dansers die ons door de film leiden.

Hoe hebben jullie de samenwerking ervaren? Was het moeilijk om de ideeën van twee verschillende kunstenaars samen te voegen tot zo'n intuïtieve film?

Daar kunnen we heel kort op antwoorden: Nee. Het kwam voor ons als een grote verrassing, we hebben geen enkele discussie gehad. Niet tijdens het filmen, niet tijdens de montage of postproductie. We stonden open voor elkaars ideeën en zaten altijd op dezelfde lijn, wat nodig is voor het maken van dit soort gevoelige film.

Heel kenmerkend voor de film zijn de visuele associaties. Waarom hebben jullie voor deze aanpak gekozen?

Door gebruik te maken van verschillende soorten beelden en visuele metaforen analyseert de film sociale verandering, het gebrek aan emotionele verwerking en de kracht van de mensheid, die altijd lijkt te balanceren tussen het creëren van iets spectaculairs moois en iets verschrikkelijks wreeds. Als je verschillende beeldlagen samenvoegt, lijkt het ons ook dat we een mogelijkheid creëren dat er iets in de geest van de kijker kan gebeuren: je creëert een soort leegte, waar een idee, een emotie, een gedachte kan ontstaan. Door verschillende lagen tegelijk te tonen, kan elke kijker 'de gaten' gevoelsmatig zelf vullen met zijn of haar eigen gedachten.

Jullie waren aan het monteren tijdens de coronacrisis. Heeft de pandemie jullie benadering van de film beïnvloed?

Ja en nee. We hadden het geluk dat we de meeste beelden al vóór de pandemie hadden gefilmd. Dus we konden verder met de montage. En omdat het culturele leven werd stilgelegd, konden we ons allebei 100% wijden aan het maken van de film. Maar je voelt dat onze angsten en vragen uit die vreemde periode in de film zijn verwerkt. Zou het kunnen dat de catastrofe van de pandemie ook geweld in ons heeft veroorzaakt?

De film eindigt met een citaat van Marguerite Duras: 'Ware democratie, is om elke dag samen ons verlies te beleven, het verlies van de wereld.' Is dit hoe jullie het leven ervaren?

Ja. De dood en het voortschrijdende verval van de wereld zijn de ruwe feiten die alle levenden/menselijke soorten werkelijk delen. Daarin zijn we echt gelijken. Het klinkt misschien donker, maar als we dit beseffen, worden we misschien aangemoedigd om ten volle van ons leven te genieten. Het voedt ons om onze talenten te ontdekken en te ontwikkelen.

Welke impact hoop je dat de film zal hebben?

Men wijst voortdurend op wat er mis is in de wereld. Met deze film willen we verder gaan en eerst in onszelf kijken. Als we beter begrijpen hoe geweld in ons werkt, kunnen we misschien beter zien hoe we het kunnen veranderen. Dus als we echt kunnen dromen over de impact van deze film, hopen we dat mensen even de tijd nemen om over zichzelf na te denken. Daarnaast wilden we dat de film troost zou bieden in turbulente tijden.

Tot slot, wat is het antwoord op de vraag 'Waarom vechten we?'?

De film geeft geen eenduidig antwoord op de vraag, maar laat zien hoe een complexe set van individuele psychologische, sociale, politieke en religieuze factoren die constante uitbarstingen van geweld in de samenleving, in de geschiedenis van de mensheid, veroorzaken. Maar ondanks de soms zeer pessimistische tekenen die we vandaag op het mondiale front zien, mogen we nooit de hoop verliezen! Of zoals schrijver en historicus Phillip Blom in de film zegt: "We hebben niet de luxe om op te geven!". We hopen ook dat de film ieders empathie voor de mensheid voedt. We zijn goed en we zijn slecht en we zijn ook ... erg kwetsbaar.

Alain Platel en Mirjam Devriendt

BIO PRODUCER

Cassette for timescapes produceert films en XR projecten die een innovatieve visie combineren met politiek of sociaal engagement en die zowel in binnen- als buitenland op zoveel mogelijk manieren worden ingezet om maatschappelijke impact te creëren. In 2016 kreeg producent Emmy Oost de prestigieuze Vlaamse Cultuurprijs voor Film van Minister van cultuur Sven Gatz.

Cassette for timescapes is lid van de Impact Producers, Pixel Lab, Eave, Eurodoc en Ace Producers Netwerken en van Flanders Doc. Sinds 2012 is Emmy Oost gastdocent 'Production Studies' aan LUCA, school of arts. In 2019 richtte ze FilmImpact op (www.filmimpact.be) en geeft geregeld presentaties rond Impact Producing op internationale film events.

Selectie producties

ALL-IN van Volkan Üce (documentaire, 80', 2021). Wereldpremière CPH:DOX (DK), selecties voor de European Film Awards, HotDocs, FullFrame, Crossing Europe, ...

Glad that I came, not sorry to depart van Azam Masoumzadeh (VR, 8', 2020)
Wereldpremière en special ention op Anima Festival 2020.

Barber Shop van Luc Vrydaghs (documentairereeks, 6x26', 2017)
Vertoond op VRT, ZDF/Arte, UR, Al Jazeera, SRF, RSI. Sales: First Hand Films

The Invisible City [Kakuma] van Lieven Corthouts (documentaire, 74', 2016) Meer dan 200 impact vertoningen wereldwijd met de steun van Bertha Britdoc Connect Fund

Problemski Hotel van Manu Riche (fictie, 110', 2015)

Gebaseerd op het gelijknamige boek van Dimitri Verhulst. FF Gent, IFFR, Grand Prix in Roche-sur-Yon, Raindance, ...

Double Take van Johan Grimonprez (docu-fictie, 80', 2009), Berlinale 2009 en Sundance 2010

CONTACT

cassette for timescapes - producent & distributeur

pers & distributie – emmy oost - emmy@timescapes.be - +32 478 211 811
www.timescapes.be

PARTNERS

gebrueder **beetz**
FILMPRODUKTION

ONOMATOPEE FILMS

FÉDÉRATION
WALLONIE-BRUXELLES

Co-funded by the
Creative Europe MEDIA Programme
of the European Union

CULTUUR GENT

FLANDERS
FILM
FUNDING

arte

rtbf .be

flanders*i*

f!lmpact

picl